

RAAP BELGIË – RAPPORT 744

ARCHEOLOGIE NOTA

Jaagpad 4 te Boezinge (stad Ieper)

[PROGRAMMA VAN MAATREGELEN]

Bureauonderzoek – 2021133

[COLOFON]

[TITEL] Archeologienota Jaagpad 4 te Boezinge (stad Ieper) (Archeologisch Vooronderzoek)
Programma van Maatregelen
Bureauonderzoek - 2021133

[VERSIE] 19-11-2021

[AUTEUR(S)] I. Depaepe

[PROJECTLEIDER] L. Ryckebusch

[PROJECTMEDEWERKERS]

[PROJECTBEGELEIDER] N. Baeyens

[AARDKUNDIGE]

[RAAPPROJECT] IEJA01

[ERKEND ARCHEOLOOG] RAAP België (OE/ERK/Archeoloog/2016/00154)

[BEWAARPLAATS DOCUMENTATIE] RAAP België BV, Begoniastraat 13, 9810 Eke

[BEVOEGD GEZAG] Agentschap Onroerend Erfgoed

RAAP België BV
Begoniastraat 13
9810 Eke
Telefoon 09/311 56 20
E-mail: raap@raap.be
Website: www.raap.be

© RAAP België BV, 2021

RAAP België aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

INHOUDSOPGAVE

Inhoudsopgave.....	2
1 Gemotiveerd advies - geen vervolg.....	3
1.1 Samenvatting van het vooronderzoek.....	3
1.2 De volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek.....	3
1.3 De aan-/afwezigheid van een archeologische site.....	3
1.4 Impactbepaling.....	4
2 Programma van maatregelen.....	5

1 GEMOTIVEERD ADVIES – GEEN VERVOLG

1.1 SAMENVATTING VAN HET VOORONDERZOEK

RAAP België voerde een archeologisch vooronderzoek uit in het plangebied Jaagpad 4 te Boezinge (stad Ieper). Dit gebeurde in functie van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen.

Het archeologisch vooronderzoek had tot doel na te gaan of er kans is op aanwezigheid van waardevolle archeologische resten. Er zijn gegevens verzameld over de aardkundige, archeologische en historische context van het plangebied. Op basis daarvan is een archeologische verwachting opgesteld en is nagegaan wat de invloed is van de werken op het archeologisch erfgoed. Deze onderzoekstappen hebben geleid tot een advies.

Landschappelijk gezien bevindt het plangebied zich op een archeologisch gunstige locatie. De quartairgeologische kaart en het DTM geven aan dat het plangebied gelegen is op de westelijke flank van een oostelijk gelegen rug in de vallei van de Ieperlee. Mogelijk is er net ten noorden van het plangebied ook sprake van een verdwenen (vertakking van een) beek. Deze locatie kan dus potentieel aantrekkelijk geweest zijn voor (pre)historische bewoning en/of activiteit. De bodemkaart geeft aan dat de natuurlijke bodem kan bestaan uit matig natte zandleembodems met een ontwikkelde B-horizont. De CAI-indicatoren tonen voorlopig een bewoningsgeschiedenis van het landelijk gebied in de ijzertijd, Romeinse periode en late middeleeuwen. Er zijn enkele hiaten in de gebruiksgeschiedenis aanwezig, maar dit is mogelijk eerder te wijten aan de stand van onderzoek dan dat ze een waarheidsgetrouw beeld schetsen van het (pre)historisch landgebruik in de streek. Op basis van de CAI zien we een piek in het aantal sites waar W.O. I restanten zijn aangetroffen.

Voor het plangebied is op basis van het bureauonderzoek een lage verwachting op steentijdvindplaatsen en lage tot matige verwachting op sporensites t.e.m. de nieuwe tijd vooropgesteld. Voor oorlogsrelicten geldt in het algemeen een (zeer) hoge verwachting. Er moet echter rekening gehouden worden met de vrij beperkte toekomstige ingreepoppervlaktes en -breedtes en de huidige verstoring. Qua ruimtelijk inzicht is dit nefast. Daarnaast zal de omvorming van landbouwgebied naar industriële zone vanaf eind jaren 80 enige bodemimpact en -verstoring met zich meegebracht hebben. Er kan aangenomen worden dat voornamelijk in reeds geroerde grond zal worden gewerkt, wat de impact alsook de trefkans op potentiële archeologie verlaagt. Proefsleuvenonderzoeken op nabijgelegen percelen in de industriezone hebben aangetoond dat er sprake kan zijn van vermengde, omgewoeld en/of afgegraven bodemhorizonten en dus potentiële archeologische niveau(s). De verstoringshistoriek verlaagt dus de trefkans op volledige *in situ* bewaarde archeologische vindplaatsen. Ook de goede bewaring van eventueel aanwezige oorlogsrelicten komt door de omvorming naar industriezone in het gedrang: dergelijke relicten bevinden zich namelijk grotendeels oppervlakkiger in de bodem.

Op basis van het onderzoek blijkt aldus dat verder onderzoek niet of nauwelijks tot kenniswinst zal leiden. Eventuele toekomstige onderzoeksinspanningen wegen niet op tegen de verlaagde trefkans op *in situ* bewaarde relicten die in tijd en ruimte kunnen worden geïnterpreteerd. Er worden **geen verdere maatregelen geadviseerd**.

1.2 DE VOLLEDIGHEID VAN HET UITGEVOERDE VOORONDERZOEK

Tijdens het bureauonderzoek zijn de noodzakelijke landschappelijke, archeologische en historische data geraadpleegd. Op basis van deze gegevens is een uitspraak gedaan worden over de aan-/afwezigheid van archeologisch erfgoed. Er is een archeologische verwachting opgesteld en de afweging voor de noodzaak tot verder vooronderzoek heeft een voldoende gefundeerde conclusie opgeleverd.

1.3 DE AAN-/AFWEZIGHEID VAN EEN ARCHEOLOGISCHE SITE

Voor het plangebied is op basis van het bureauonderzoek een lage verwachting op steentijdvindplaatsen en lage tot matige verwachting op sporensites t.e.m. de nieuwe tijd vooropgesteld. Voor oorlogsrelicten geldt in het algemeen een (zeer) hoge verwachting.

1.4 IMPACTBEPALING

De geplande werken worden in detail toegelicht in hoofdstuk 1.2.5 in het Verslag van Resultaten. Behoud *in situ* is hierbij niet mogelijk.

Hoewel er een bepaalde archeologische verwachting voor het plangebied geldt, moet ook rekening gehouden worden met de vrij beperkte toekomstige ingreepoppervlaktes en -breedtes en de huidige verstoring. De meest grootschalige bodemimpact binnen het plangebied betreft de aanleg van een ondergronds infiltratiezone van 550 m² (50x11 m): deze ingreep brengt een diepte-impact van 1,0 m -mv met zich mee. De overige toekomstige werken zullen zich beperken tot geringe oppervlaktes en/of dieptes. Qua ruimtelijk inzicht is dit nefast.

Daarnaast zal de omvorming van landbouwgebied naar industriële zone vanaf eind jaren 80 enige bodemimpact en -verstoring met zich meegebracht hebben. Er kan aangenomen worden dat voornamelijk in reeds geroerde grond zal worden gewerkt, wat de impact alsook de trefkans op potentiële archeologie verlaagt. Proefsleuvenonderzoeken op nabijgelegen percelen in de industriezone hebben aangetoond dat er sprake kan zijn van vermengde, verrommelde en/of afgegraven bodemhorizonten en dus potentiële archeologische niveau(s). De hoogteprofielen binnen het plangebied tonen wel een mogelijk intact oostelijk stijgend reliëf, al is er in de zuidelijke zone wel sprake van antropogene ophoging. Andere reliëfwijzigingen binnen de contouren van het plangebied kunnen echter niet uitgesloten worden. De verstoringshistoriek verlaagt dus de trefkans op volledige *in situ* bewaarde archeologische vindplaatsen. Ook de goede bewaring van eventueel aanwezige oorlogsrelicten komt door de omvorming naar industriezone in het gedrang: dergelijke relicten bevinden zich namelijk grotendeels oppervlakkiger in de bodem.

Op basis van het onderzoek blijkt aldus dat verder onderzoek niet of nauwelijks tot kenniswinst zal leiden. Eventuele toekomstige onderzoeksinspanningen wegen niet op tegen de verlaagde trefkans op *in situ* bewaarde relicten die in tijd en ruimte kunnen worden geïnterpreteerd. Er worden **geen verdere maatregelen geadviseerd**.

2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Er wordt **geen verder archeologisch onderzoek geadviseerd**.

Wel blijft de **meldingsplicht** gelden bij toevalsvondsten (ofwel de vondst van een roerend of onroerend goed met archeologische erfgoedwaarde, zoals deze omschreven wordt in Artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013). Dit geldt voor vondsten gedaan buiten de context van archeologisch vooronderzoek, archeologische opgravingen, of gebruik van een metaaldetector.